

delse fra den Kommission, af hvis Arbejde man har øst Forslaget. At vedkommende Koncipist har bragt Sagen paa Dmtale i Proceskommissionen, efter at den var indbragt her, og efter at jeg havde sagt til den ærede Ordfører, at det dog var for galt at tilvejebringe et Forslag paa den Maade, som det var — det er dog ikke det samme som, at man har faaet Tilladelse til at benytte Proceskommissionens Arbejde. Jeg har ikke betvivlet, at bemeldte Koncipist kan have talt med Proceskommissionens Formand; derom ved jeg intet, men hvad jeg betvivler, hvad jeg aldeles ikke tror paa, er, at han har faaet Formandens Tilladelse til at bruge Kommissionens Arbejde paa denne Maade. Jeg beklager, at Kommissionens Formand paa Grund af Sygdom i flere Dage ikke har kunnet møde her i Tinget. Han vilde da selv nærmere have kunnet udtale sig; men jeg er, som sagt, vis paa, at han ikke har givet sit Samtykke, hvad han jo heller ikke var kompetent til. Det er jo ikke Formanden, der er Herre over en Kommissions Arbejde, lige saa lidt som en Formand for et Udvalg her i Tinget har Ret til at offentliggøre eller til at give Tilladelse til at offentliggøre Udvalgets Arbejde, inden det har bragt det i den endelige Form, og givet det fra sig. Den Ting er altsaa sikker nok, at der her er benyttet et Arbejde uden den fornødne Tilladelse. Ligeledes er det sikkert — det kan dokumenteres indtil Overflod — at den gamle Proceskommissions Udfast, som det blev sagt af den ærede Ordfører, at man havde benyttet, at det har man ikke benyttet. At Kommissionens Betænkning har staaet i den ærede Ordførers Keol i mange Aar, og at han havde den i Haanden i Dag, er da ikke noget Bevis for, at det ærede Medlem har granstet i Kommissionens Arbejde. Aldeles ikke. Nej, vi befinde os her over for et ganske ejendommeligt Lovforslag. Det siges at være bygget paa en Kommissions Arbejde, som de ærede Forslagsstillere ikke have gjort sig bekendte med, men det er i Virkeligheden bygget paa en anden Kommissions Arbejde, hvorom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne forleden erklærede højtideligt, at den Kommissions Arbejde havde de aldrig set. Jeg tror, at, efter at vi nu have oplevet en saadan Prøve paa et ganske ejendommeligt Lovmageri, kunne vi passende standse og lade Tæppet gaa ned, idet vi overlade de ærede Forslagsstillere til deres Selvbetrægtninger.

Nej: Paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg undlade at gøre nogle Bemærkninger, jeg ellers vilde have fundet det rig-

tigt at gøre over for den ærede Ordfører. Kun det ønsker jeg dog at bemærke, at den ærede Ordfører ikke havde Ret, naar han vilde afstræfte min Indvending imod Lovforslagets § 3 om den overordentlige Begrænsning af Politiets Anholdelsesmyndighed, som vilde indtræde, efter denne Paragraf, ved at indvende imod mig, at det væsentlig drejede sig om Bøllerne, som kaldt ind under Lovforslagets § 2, Nr. 1, og som man altsaa derigennem kunde komme til Divs. Nej, det er ikke rigtigt. For det første falde mange andre Personer end Bøllerne ind under Bestemmelsen i § 3 og kunne altsaa ikke anholdes, og for det andet have Forholdene netop udviklet sig saaledes i disse Tider, at her i København ere Bøllerne ingenlunde ukendte og eksistensløse Personer; tværtimod, de ere en Slags Konger i deres Distrikt. Der findes forskellige Kvarterer her i Byen, som have deres, om jeg saa maa sige, soit-disant Bøller, der med deres Volds handlinger beherske Kvarteret. Deres Hjemsted er vel kendt for Politiet og for alle, og Politiet kan altsaa af den Grund ikke komme Bøllerne tilliys. Naar nu Bøllen har staaet en til Jorden og saa finder for godt, at ikke flere skulle samme Vej for Djæblikket, saa har Politiet ganske rolig at lade ham spadere derfra. Jeg synes ikke, at det er rigtigt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Alf. Christensen): Maa jeg blot tillade mig at bemærke til den sidste ærede Taler, at hvis denne Slagen til Jorden finder Sted paa offentlig Gade, saa er der noget, der hedder Gadeorden her i København, og Politiets Ret vil altsaa aldeles ikke blive indskrænket ved dette Forslag, som kun vedrører Strafferetsplejen. Politiet har samme Ret til at holde Gadefred, efter at dette Forslag er blevet til Lov, hvad vi alligevel haabe, at det maa blive, som før. — Det ærede Medlem for Stubbetøbing (M. S. Larsen) vilde have Tæppet til at rulle ned, men jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at lade det ske, uden at jeg endnu en Gang viser mig foran Tæppet, det vilde være aldeles umuligt. Nu har det ærede Medlem med megen Højtidelighed sagt, hvad der er konstateret. Det er altsaa nu for det første konstateret, at vedkommende Landstingsmand har været hos Proceskommissionens Formand og har gjort fornøden Meddelelse, før han overhovedet gav sig af med Tingene her. Det er ikke atter benægtet, og efter almindelige Procesregler er det vel nu ogsaa vedgaaet af det ærede Medlem for Stubbetøbing, der dog vel ikke atter vil fastholde